

Szkoła Podstawowa nr 2
im. EWARYSTA ESTKOWSKIEGO
w Ostrowie Wielkopolskim

2 numer/marzec 2021
GAZETKA UCZNIOWSKA

Pięknych, radosnych, przyprawionych odrobiną magii
Świąt Wielkanocnych
wszystkim Czytelnikom naszej gazetki
życzy Zespół Redakcyjny

Zachęcamy do przeczytania świątecznego numeru gazetki!

W tym numerze:

Święta w innych krajach	- str. 2-5	Pedagog radzi	- str. 11-13
Święta - wywiad	- str. 6-7	Ale to już było ...	- str. 14-26
Sport	- str. 8-9	Absolwenci	- str. 27
Koniecznie przeczytaj!	- str. 10-13	Nasze talenty	- str. 28-29

Czy zastanawialiście się kiedyś, jak wyglądają Święta Wielkanocne w innych krajach?

Tutaj znajdziecie wszystko na ten temat!

Amelia Markiewicz—4B

WIELKA BRYTANIA

Wielkanoc jest najstarszym, a zarazem najważniejszym świętem w religii chrześcijańskiej. Święta Wielkanocne są obchodzone na całym świecie, a wiele obyczajów praktykowanych w Wielkiej Brytanii ma swe korzenie w kulturze pogańskiej. Przypuszcza się, że angielska nazwa Wielkanocy – Easter – wywodzi się od imienia anglosaskiej bogini wiosny Eostre, która czczona była na długo przed powstaniem chrześcijaństwa. Rozpalanie ognisk oraz wspólna zabawa były oznaką radości z kończącej się zimy, a jednocześnie powitaniem wiosny. W dzisiejszych czasach Święta Wielkanocne w Wielkiej Brytanii stały się niestety nad wyraz skomercjalizowane. Popularna niegdyś tradycja malowania jajek została zastąpiona czekoladowymi jajkami (*Easter Egg*) oraz zajęczkami wielkanocnymi (*Easter Bunny*), które w Wielkanoc są wręczane bliskim. Na długo przed okresem świątecznym sklepowe półki zapętniają się czekoladowymi przysmakami, będącymi dziś symbolem Świąt Wielkanocnych dla wielu Brytyjczyków. Spośród tradycyjnych zabaw, które przetrwały w niektórych domach, najchętniej kultywowane jest polowanie na jajko (*Egg Hunt*). Najczęściej rodzice ukrywają czekoladowe jajka w domu lub ogrodzie, a zadaniem dzieci jest ich odnalezienie. Popularne jest również turlanie ugotowanych jajek (*Egg Rolling*). Zwycięzcą w zabawie jest osoba, której jajko spuszczone z góry dotrze na dół bez pęknięcia lub zostanie najszybciej „doturlane” do mety z użyciem kijka. W wielu brytyjskich domach na Święta Wielkanocne przygotowuje się tradycyjnie wypiekane słodkie bułki (*Hot Cross Buns*), które kojarzone są najczęściej z Wielkim Piątkiem (*Good Friday*). W niedzielę wielkanocną na śniadanie podawane są gotowane jajka, które jak w wielu miejscach na świecie uważane są za symbol Świąt Wielkanocnych. Główną potrawą podczas obiadu wielkanocnego jest często pieczone jagnię, natomiast ciastem kojarzonym z Wielkanocą jest *Simnel Cake*. Obficie przystrojony marcepanem deser jest najczęściej ciastem migdałowo-owocowym. Popularne na Wyspach Brytyjskich są również *Easter Biscuits* czyli wielkanocne herbatniki oraz *Easter Pudding*, który przygotowany jest w bardzo wielu formach.

ROSJA

Wielkanoc w Rosji obchodzona jest zgodnie z prawosławnym kalendarzem juliańskim i z reguły przypada nieco później niż Wielkanoc u katolików. W Rosji szczególnie dużą uwagę przywiązuje się do czterdziestodniowego Wielkiego Postu. W tym czasie wyznawcy prawosławia nie powinni spożywać mięsa, ryb, nabiału, a także białego chleba. Niedziela Palmowa rozpoczyna Wielki Tydzień. Tego dnia podczas mszy świętowanej są wierzbowe gałązki upamiętniające przyjazd Jezusa Chrystusa do Jerozolimy.

Wielki Piątek jest dniem ścisłego postu, w cerkwiach czytane są fragmenty Biblii mówiące o męce Chrystusa. Wielka Sobota to, podobnie jak w naszej tradycji, dzień święcenia pokarmów. W nocy z soboty na niedzielę, w cerkwiach odbywają się kilkugodzinne nabożeństwa, podczas których wierni biorą udział w uroczystych procesjach dookoła świątyni. Wielkanocny Poniedziałek jest dniem, w którym trwają obrzędy przygotowywania **krzyżma**, czyli olejku, którego używa się do namaszczenia przy udzielaniu sakramentów, na przykład przy chrzcie.

Czy zastanawialiście się kiedyś, jak wyglądają Święta Wielkanocne w innych krajach?

Tutaj znajdziecie wszystko na ten temat!

HISZPANIA

Hiszpańska kuchnia ma wielu miłośników, a tamtejsze dania i desery wielkanocne są prawdziwą ucztą dla podniebienia. Potaje de garbanzos, czyli potrawka z ciecior, szpinaku, dorsza i wielu innych pysznych i aromatycznych składników, jest na to najlepszym przykładem. Innym tradycyjnym daniem jest dorsz w pomidorach. Na hiszpańskim stole wielkanocnym nie brakuje słodkich przysmaków, a najlepszym przykładem jest torrijas - smażony na oliwie chleb, który wcześniej został namoczony w jajku, mleku i cukrze. Polskie obchody świąt wielkanocnych są raczej ciche i skromne. Temperamentni Hiszpanie lubią jednak rozmach. Członkowie bractw zakładają na procesje tradycyjne stroje i niosą duże platformy, zwane **pasos** - na nich zaś ustawione są figury Chrystusa, Matki Boskiej oraz scenki pasyjne. Zaskakującym zwyczajem wielkanocnym jest **samobiczowanie** - tradycja ta sięga czasów średniowiecza. Pokutnicy uderzają się w plecy specjalnym, ciężkim biczem do momentu, aż ich skóra zsinieje lub zacznie krwawić. Ochoptnikami tego mogą być tylko mężczyźni.

NIEMCY

W każdym domu niemieckim w Wielkanoc nie może zabraknąć świątecznego bukietu zielonych gałązek przybranych kolorowymi wydmuszkami jajek. Kolorowymi pisankami przystrojane są także krzewy i drzewa w ogrodach. Niemcy, podobnie jak Polacy, malują i dekorują jajka. We wschodniej Fryzji, na północy kraju, jajka wielkanocne toczono z grobli i pagórków, zrzucane albo rozbijane jedno o drugie. Przede wszystkim dzieci konkurują z sobą: toczą jajka z pagórków usypanych z piasku. Wygrywa ten, komu uda się nie rozbić jajka. Bardzo lubiana w Niemczech jest bitwa na jajka, tzw. "Eier tischen". Zanim oberze się je ze skorupki, dwie osoby biorą po jednym jajku i jedna osoba uderza jajko drugiej w ten sposób, aby skorupka pękła. Jeśli się jej to uda, wygrywa, jeśli nie, punkt zdobywa przeciwnik. I tak do ostatniej pisanki.

Ognie Wielkanocne należą w Niemczech do najbardziej znanych zwyczajów Wielkanocnych. Rozpala się je przede wszystkim w wiejskich okolicach na północy Niemiec. Ale Ognie Wielkanocne zobaczyć można także w miejskich ogrodach, czy przykładowo wzdłuż brzegów Łaby w Hamburgu. Wielkanocne ognie płoną najczęściej w Wielką Sobotę.

Czy zastanawialiście się kiedyś, jak wyglądają Święta Wielkanocne w innych krajach?

Tutaj znajdziecie wszystko na ten temat!

Stany Zjednoczone

Dla Amerykanów Wielkanoc jest świętem znajdującym się dopiero na czwartym miejscu pod względem ważności. Dlatego w Stanach obchodzi się ją znacznie skromniej niż w Polsce. Niezmiennie symbolem świąt w Ameryce jest zając i malowane jajka. Zwyczajowo, drzewka w ogródkach są ozdabiane barwnymi jajeczkami, a wewnątrz domów pojawiają się wszechobecne zające.

Wielkanoc w USA trwa tylko jeden dzień – jest to niedziela. Poniedziałek jest już zwykłym dniem pracującym. Amerykanie malują jajka, jednak nie dzielą się nimi podczas świątecznego śniadania. W USA nie ma zwyczaju święcenia koszyczków, a po niedzielnej mszy najczęściej udają się na obiad do restauracji. Podczas niedzielnego śniadania wielkanocnego stoły nie są suto zastawiane. Podstawą w świątecznym menu są jajka, szynka pieczona w słodkim sosie i ciasta. Zwyczajowo mówi się, że jajko ugotowane w Wielki Piątek, a zjedzone w Wielką Niedzielę przyniesie szczęście rodzinie. Amerykanie uwielbiają parady, nie brakuje ich także podczas świąt wielkanocnych. Najśłynniejsza parada odbywa się w Nowym Jorku. Wtedy to ulicą 5th Avenue kroczą kobiety przebrane w stroje z dawnych epok, zwłaszcza ozdobne kapelusze. Niedziela Wielkanocna jest jedynym dniem, w którym wszystkie Amerykanki zakładają kapelusze, tak zwane Easter Bonnet. Organizowane są również konkursy na najpiękniejszy kapelusz. Cała sztuka polega na własnoręcznym ozdobieniu kapelusza symbolami związanymi z Wielkanocą. Kapelusz ten ma symbolizować odrodzenie i nowy początek.

Czy zastanawialiście się kiedyś, jak wyglądają Święta Wielkanocne w innych krajach?

Tutaj znajdziecie wszystko na ten temat!

Grecja

Wielkanoc w Grecji poprzedza 40.dniowy post. W tym czasie zamiast mięsa, ryb oraz nabiału spożywa się fasolę, ciecierzycę, soczewicę oraz inne warzywa i owoce. Grecka Wielkanoc rozpoczyna się w przeddzień Niedzieli Palmowej – sobotę Łazarza. W tym dniu domy odwiedzają poprzebierane za kołędników dzieci. W zamian za śpiewanie, otrzymują jajka oraz drobne pieniądze.

W Niedzielę Palmową, po porannej mszy, wierni gromadzą się i obdarowują zielonymi krzyżami zrobionymi z gałązek palmowych. Po powrocie do domu ustawiają je na domowych ołtarzykach. Będą tam stały przez cały rok.

Wielki Tydzień rozpoczyna się już w poniedziałek. Od tego dnia w cerkwiach codziennie wieczorem odprawiane są nabożeństwa.

Wielki Wtorek jest dniem modlitwy oraz czytania Biblii. W tym dniu przyrządza się również słodkie ciasteczka, nazywane *koulourakia*.

W środę odbywają się domowe porządki. Wieczorem Grecy udają się do kościołów, gdzie uczestniczą w ceremonii błogosławieństwa świętego oleju. Wielki Czwartek jest dniem, w którym barwi się jajka na czerwono. Symbolizuje to krew Chrystusa Zbawiciela, rodzące się życie, a także ma zapewnić szczęście.

Wielki Piątek to dzień żałoby. Wszystkie sklepy i przedsiębiorstwa są pozamykane. W tym dniu nie można wykonywać żadnych ciężkich prac. Szybie oraz używanie różnych narzędzi uznawane jest za grzech ciężki. Na znak żałoby na wszystkich budynkach wiszą opuszczone do połowy masztu flagi. Wielki Post kończy się w Wielką Sobotę. W tym dniu rozpoczyna się gotowanie świątecznych potraw. O godzinie 23:00 rozpoczyna się liturgia rezurekcyjna. Podczas mszy wierni pogrążają się w ciszy, oczekując na moment Zmartwychwstania. Po chwili rozlega się głośny wystrzał armaty. Jest to sygnał, że duchowny może wreszcie ogłosić, iż Chrystus Zmartwychwstał. Podczas mszy wierni zapalają swoje świece, tzw. świętym ogniem. Wracając do domu niosą ze sobą zapalone świece. Jeśli płomień nie zgaśnie, oznacza to szczęście dla całej rodziny. Po północy, Grecy spożywają posiłek, który najczęściej składa się z zupy (*mageiritsa*), ugotowanego na twardo jajka oraz chałki (*tsoureki*). W Wielką Niedzielę rozpoczyna się świętowanie. Rodziny spożywają greckie potrawy przygotowywane tylko na tę okoliczność. Jest to dzień radości, biesiadowania oraz odpoczynku. Wszyscy tańczą i śpiewają. Dzieci i dorośli stukają się czerwonymi pisankami. Osoba, której jajko nie pęknie, będzie miała szczęście przez cały rok. Tradycja głosi, że w tym dniu nic nie może się zmarnować.

Dziś mam zaszczyt porozmawiać z panią Izabelą Matczak - Duży na temat świąt wielkanocnych oraz wiosny.

Kiedy słyszy pani słowo: "WIOSNA", jakie jest pani pierwsze skojarzenie?

Ciepło, poranny śpiew ptaków, soczysta zieleń, zapach bzu, praca połączona z relaksem na ogródku działkowym, sport bez ograniczeń pogodowych.

Czy jak była pani mała, wierzyła pani w zająca?

Powiem szczerze, że nie. Wiedziałam, że znalezione w czwartek przy łóżku drobne zajączkowe prezenty, to sprawka mojej mamy.

Co pani wkłada do koszyczka wielkanocnego?

Sobotni poranek rozpoczynam od przygotowania samego koszyczka. Przystrajam go zielonymi gałązkami bukszpanu i okrywam białą koronkową serwetą. Przed samą święconką, wkładam do niego tradycyjnie, zapewne tak jak wszyscy: sól, pieprz, baranka z masła, wędlinę, białą kiełbasę, jajka oraz pieczywo. Wiemy, każdy z tych pokarmów ma swoje określone znaczenie i symbol świąt Wielkiej Nocy. Dodam, że urozmaicam mój wielkanocny koszyczek, wkładając do niego kolorowe pisanki, które kiedyś wykonane były przeze mnie, a obecnie są to pisanki czekoladowe.

Jakie potrawy pojawią się na pani wielkanocnym stole?

Jak co roku, zrobię żurek, od którego rozpoczynamy śniadanie wielkanocne. Na stole znajdą się też wszystkie pokarmy, które zostały poświęcone podczas sobotniej święconki. Zrobię tradycyjnie sałatkę warzywną. Upiekę babkę. Jednakże zapewne na niej nie poprzestanę, bo jestem tzw. „słodką dziurką” i do kawki lubię podjąć coś przyjemnie słodkiego. Taka uczta dla podniebienia.

Jaką potrawę wielkanocną najbardziej pani lubi?

Niestety, muszę się przyznać, że nie mam jakiejś konkretnej ulubionej potrawy wielkanocnej. Właściwie podczas tych świąt nie skupiam się za bardzo na szykowaniu jedzenia. Bardziej cenię sobie w świętach Wielkiej Nocy tradycję spotkań rodzinnych, wspólnych spacerów z powiewem wiosny w tle.

Wywiad

Jaką potrawę wielkanocną najbardziej pani lubi?

Niestety, muszę się przyznać, że nie mam jakiejś konkretnej ulubionej potrawy wielkanocnej. Właściwie podczas tych świąt nie skupiam się za bardzo na szykowaniu jedzenia. Bardziej cenię sobie w świętach Wielkiej Nocy tradycję spotkań rodzinnych, wspólnych spacerów z powiewem wiosny w tle.

Czy lubi pani tradycję śmigusa - dyngusa?

Obyczaj lania wodą, zwany dyngusem lub śmigusem ma w Polsce długą tradycję. Wzmianki o tym święcie pochodzą już z XV wieku. Uważam zatem, że powinna być podtrzymana. W odróżnieniu od śmigusa – dyngusa obchodzonego kiedyś, obecnie udział w zabawie mogą wziąć wszyscy : dzieci, młodzież i dorośli. Sama lubię tę tradycję, bo to dobra zabawa i okazja do śmiechu. Oczywiście, jeśli jest przeprowadzana zgodnie z zasadami dobrej kultury i taktu.

W jaki dzień przychodzi do pani zając?

Jak już wcześniej wspomniałam tzw. zając przychodził do mnie w czwartkowy ranek. Obecnie dla podtrzymania wielkanocnej tradycji przychodzi on do mojego syna.

Jaki jest pani ulubiony słodki przysmak wielkanocny?

Nie jest nim na pewno tzw. „mazurek”. Z wielkanocnych słodkich wypieków preferuję w 100% babkę wielkanocną . Najlepiej taką upieczoną przez moją mamę.

Dziękuję, życzę Wesołych Świąt, dużo zdrowia oraz mnóstwo wiosennego słońca!!!

Aleksandra Górską

CZEŚĆ, opowiem Wam dziś o dyscyplinie sportowej uwielbianej przez miliony ludzi na całym świecie. Mowa tu oczywiście o **piłce nożnej**.

Dyscyplina ta narodziła się w XIX wieku na Wyspach Brytyjskich.

Pierwsze piłki wykonane były ze zwierzęcych pęcherzy. Najchętniej grali w nią angielscy uczniowie i studenci. Wcześniej ustalono przepisy, które musiały być przestrzegane w trakcie rozgrywek międzyszkolnych.

Z czasem sport ten stał się coraz bardziej popularny.

Nie muszę pewnie nikomu przedstawiać naszego mistrza w tej dyscyplinie.

Robert Lewandowski to gracz, który swoją pasją i zaangażowaniem zaraża wielu młodych ludzi.

Zaczynając przygodę z piłką nożną, możecie być pewni, że przyniesie Wam tylko same korzyści.

Najmłodszych nauczy, jak grać uczciwie i przełamywać własne słabości.

Nauczy również dyscypliny, szacunku i pokory.

Regularne treningi i oczywiście zdrowe odżywianie przynoszą świetne wyniki na boisku.

Jest to gra, w której liczy się szybkość i sprawność fizyczna, ale także dobra komunikacja w zespole, no i zaufanie.

Piłka nożna potrafi łączyć różne kultury. Ludzie jednoczą się, aby wspólnie kibicować swojej ukochanej drużynie.

Mam nadzieję, że mój krótki artykuł zacieka Was i zachęci do aktywności fizycznej.

Jest oczywiście wiele innych dyscyplin sportowych, które rozwiną Wasze umiejętności i pozwolą w przyszłości osiągnąć sukces.

Na koniec chciałbym przekazać wszystkim sportowcom i przyszłym sportowcom życzenia zdrowych, spokojnych i aktywnych świąt Wielkanocnych.

Sport

wikipedia

Szkoła Podstawowa nr 2 im. EWARYSTA ESTKOWSKIEGO w Ostrowie Wielkopolskim

str. 7

Koniecznle przeczytaj ! - „Madika z Czerwonego Wzg6rza”

Marta Stasiak — 4B

Cześć!

To juŹ nasze drugie spotkanie. Teraz spr6buję was zachęci6 do przeczytania kolejnej pozycji. Jej autorką jest znana nam szwedzka pisarka - **Astrid Lindgren**.

Główną bohaterką jest Madika, dziewczynka pełna fantazyjnych pomysłów. Mieszka razem z kochającą rodziną na Czerwonym Wzg6rzu. Bohaterka przeŹywa wiele niesamowitych przygód, które wynikają z jej dziecięcej beztroskiej ciekawości. Ma młodszą siostrę Lisabet, z którą pomimo sprzeczek ma wspaniałe relacje i wciąga ją w swoje szalone pomysły. Podczas czytania tej książki możemy czerpać radość przeŹytych wspólnie z Madiką przygód. Każda historia dziewczynki jest pełna emocji i zawsze ma szczęśliwy finał. Nic jej nie zniechęca. Dziewczynka szuka nowych wraŹeń, chociaŹ ma tylko siedem lat.

Czytałam tę książkę z wielkim zainteresowaniem, czekając na kolejne przygody. Momentami miałam wraŹenie, Źe byłam jej współtowarzyszką.

Książka jest bardzo wciągająca, przez co potrafiła mnie oderwać od ekranu komputera. Myślę, Źe wzbudziłam waszą ciekawość i zainteresowanie tą pozycją, bo warto bliŹej poznać niesamowitą i przesympatyczną **Madikę**.

Pedagog radzi

Kochani rodzice wychowanie dzieci jest procesem i wymaga dużego zaangażowania. Oto kilka porad, właściwie przykazań, w jaki sposób sprawić, aby nasze dzieci czuły się szczęśliwe, zauważone, zaopiekowane i miały poczucie bezpieczeństwa.

Zauważaj je.
Uśmiechaj się do nich.
Słuchaj, co mówią.
Nazywaj je tak, jak lubią.
Pamiętaj o ich urodzinach.
Pytaj, co u nich słyszeć.
Patrz w oczy, gdy z nimi rozmawiasz.
Słuchaj, gdy mówią.
Baw się z nimi.
Czytaj im na głos.
Śmiej się razem z nimi.
Bądź miły, bądź miła.
Mów jak najczęściej „tak”.
Zapewnij, że mają prawo czuć to, co czują.
Określaj granice gwarantujące im bezpieczeństwo.
Bądź uczciwy, bądź uczciwa.
Bądź sobą.
Wysłuchaj ich opowieści.
Przytulaj je.
Zapominaj czasem o swoich zmartwieniach i bądź z nimi.
Zauważaj różnice w ich zachowaniu.
Dawaj im wybór, gdy proszą o radę.
Spędzaj razem z nimi czas poza domem.
Sprawiaj im niespodzianki.
Zostawaj z nimi, gdy się czegoś boją.
Zapraszaj je czasem na lody.
Mów jak się zachować, gdy źle postępują.
Nakarm je, gdy są głodne.
Ciesz się ich odkryciami.
Podzielaj ich zachwyty.
Wysyłaj do nich kartki i listy.
Idź za nimi, gdy chcą prowadzić.
Dostrzegaj ich nieobecność.
Dzwoń do nich, żeby usłyszeć ich głos.
Chowaj im drobne upominki, żeby znajdowały.
Zostawiaj im własną przestrzeń.
Pomagaj im kolekcjonować ulubione skarby.
Rozmawiaj o ich snach i marzeniach.
Śmiej się z ich żartów.

Pedagog radzi

Bądź odpężona, bądź odpężony.
Kłękaj, kucaj, przysiadaj tak, aby mieć oczy na ich poziomie.
Odpowiadaj na ich pytania.
Mów, jakimi są wspaniałymi dziećmi.
Pielęgnuj wspólne zwyczaje.
Ucz się tego, czego one się uczą.
Używaj więcej słuchu, a mniej mowy.
Bądź do ich dyspozycji.
Chodź na ich występy, mecze i popisy.
Znajdź wspólne tematy.
Trzymaj je za rękę na spacerach.
Przepraszaj, gdy zrobisz błąd.
Słuchaj z nimi ich ulubionej muzyki.
Dotrzymuj złożonych obietnic.
Machaj ręką i uśmiechaj się przy rozstaniach.
Dekoruj mieszkanie ich rysunkami.
Dziękuj im.
Podkreślaj to, co w nich lubisz.
Zostawiaj im wycinki z gazet na tematy, które je interesują.
Mów im komplementy.
Dostrzegaj, gdy robią coś dobrze.
Zachęcaj do zabaw, w których nie ma rywalizacji.
Poświęcaj im dużo uwagi.
Pytaj je o zdrowie.
Poznajaj je z twoimi przyjaciółmi.
Pozwalaj im samodzielnie rozwiązywać ich problemy.
Chciej poznać ich znajomych.
Chciej poznać ich rodziców.
Pozwalaj im powiedzieć jak się czują.
Pomóż im osiągnąć ważną dla nich umiejętność.
Pozwól im zachowywać się jak na dzieci przystało.
Chwal więcej, krytykuj mniej.
Bądź konsekwentna, bądź konsekwentny.
Przyznawaj się do popełnionych błędów.

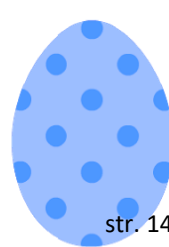
Pedagog radzi

Opiekuj się nimi.
Troszcz się o nie.
Proś je o pomoc.
Wspieraj je.
Obserwuj jak dorastają.
Z miejsca mów, co cię niepokoi w ich zachowaniu.
Włączaj je do zbiorowych rozmów.
Szanuj je.
Przychodź często do ich szkoły.
Zdobywaj się na wyrozumiałość, gdy mają trudny dzień.
Czasem powygłupiaj się razem z nimi.
Miej dla nich czas.
Zachęcaj je do twórczych zajęć.
Akceptuj je takimi, jakie są.
Bądź ich obrońcą.
Uznawaj ich za indywidualność.
Rozmawiaj z nimi szczerze.
Ufaj im.
Zachęcaj je do pomagania innym.
Rób z nimi to, co lubią robić.
Podejmuj dotyczące ich decyzje razem z nimi.
Odwiedzaj je, gdy są chore.
Pomagaj im uczyć się na własnych błędach.
Zabieraj je w ciekawe miejsca.
Opowiadaj im o swoich marzeniach.
Świętuj razem z nimi ich sukcesy.

Zatem My rodzice mamy, co robić, aby uszczęśliwiać nasze pociechy!
Z pozdrowieniami Anita Szostak - pedagog

Ale to już było...
Czyściochowa Akademia

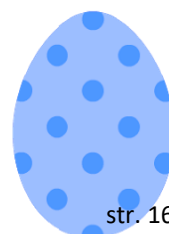
Ale to już było...

Dzień Kota

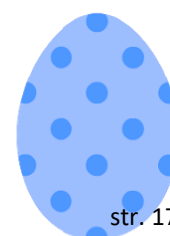
Ale to już było...

Dzień Kobiet

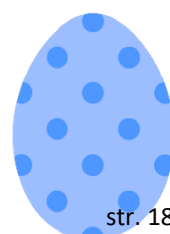
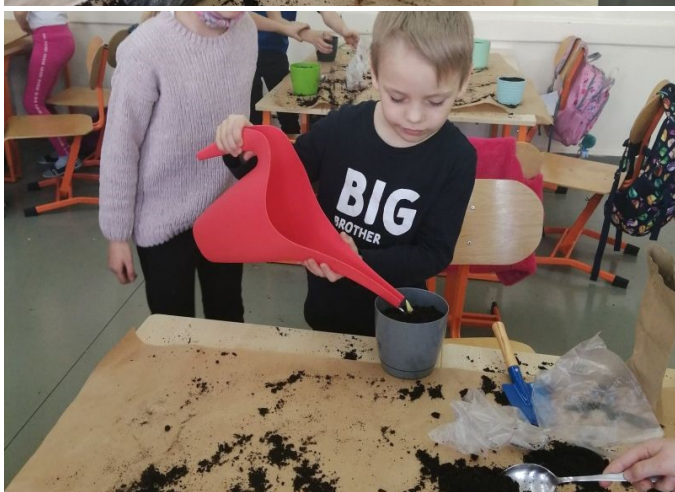
Ale to już było...

Karnawał

Ale to już było...

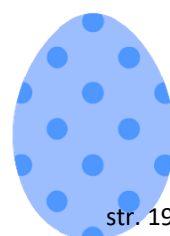
Nasz klasowy ogródek

str. 18

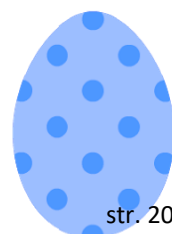
Ale to już było...

Tłusty czwartek

Ale to już było...

Walentynki

str. 20

Ale to już było...

Walentynki

Ale to już było...

Walentynki

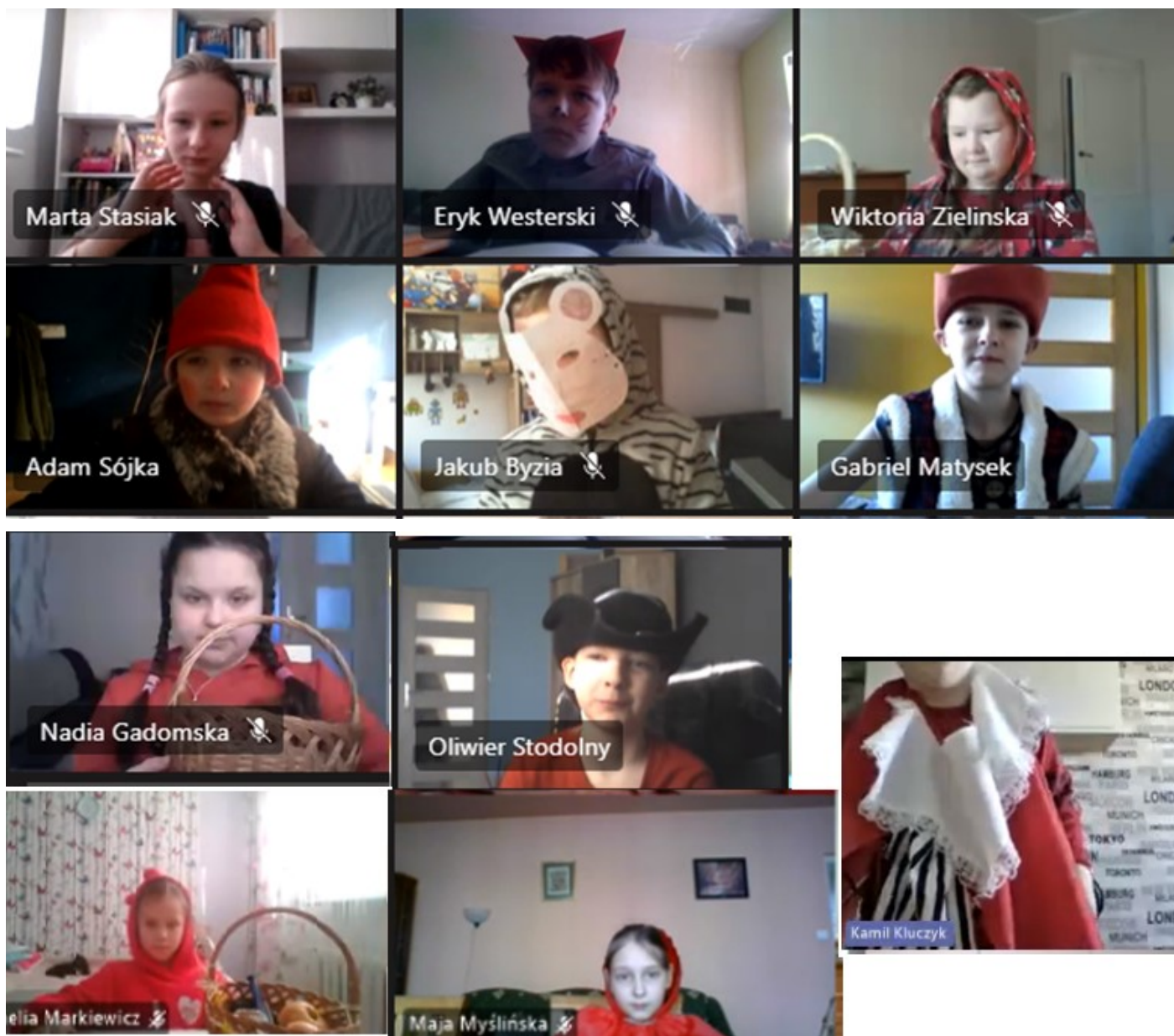

Ale to już było...

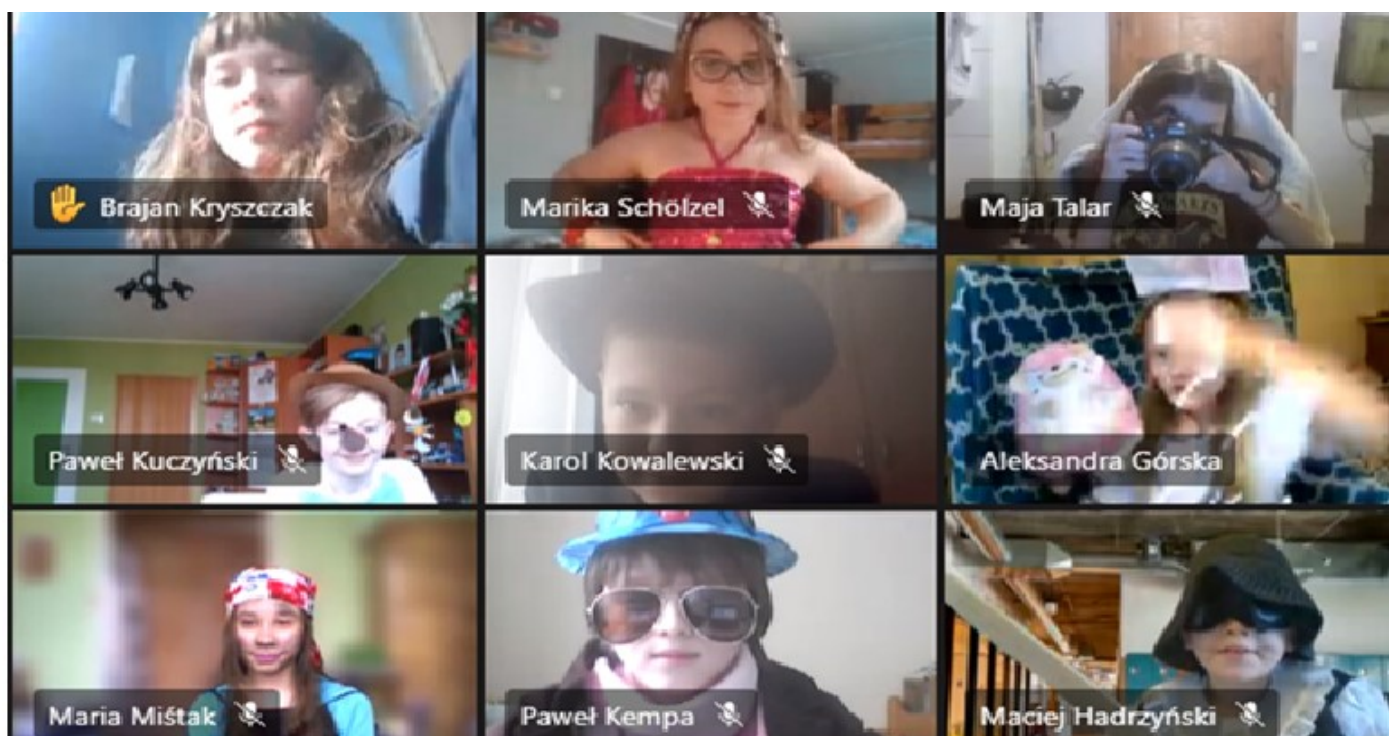
Walentynki

Ale to już było...
Zgadnij kim jestem...

Ale to już było...
Zgadnij kim jestem...

Ale to już było...
Zgadnij kim jestem...

Absolwenci

Karolina Treska (ur. 1990 w Ostrowie Wielkopolskim)

2014 - ukończyłam studia magisterskie: Edukacja Artystyczna w Zakresie Sztuk Plastycznych na Wydziale Pedagogiczno- Artystycznym w Kaliszu, UAM w Poznaniu, dyplom artystyczny w pracowni malarstwa prof. Jana Krzysztofa Hrycka

2020 - ukończyłam studia I stopnia: Edukacja Artystyczna w zakresie Sztuki Muzycznej na WPA w Kaliszu, UAM w Poznaniu - kontynuuję naukę na stopniu II.

Jestem autorką czterech wystaw indywidualnych: "Wszystko się kręci wokół baśni" w ramach "Szuflada - wieczór działań artystycznych", Synagoga; "Prawdziwe nieprawdziwe", Galeria Sztuki Współczesnej/ Bistro Bravo; "Prawie monochromatycznie", Klub Stara Przepompownia- wszystkie w Ostrowie Wielkopolskim oraz wystawy indywidualnej w Antoninie w galerii Operis.Artis. Biorę udział w wystawach zbiorowych, przeglądach, np. tych poplenerowych organizowanych przez ostrowską Galerię Sztuki Współczesnej, czy cyklicznych (co 2 lata) "Jacy jesteśmy", biennale grafiki organizowanych przez Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego. W kręgu bliskich sercu zainteresowań jest malarstwo, rysunek, grafika warsztatowa i rzeźba. "Na co dzień" jednak maluję.

Niezmiennie, czymś, co daje mi impuls do tworzenia, jest natura. Obserwuję ją i naśladowuję, choć przetwarzam, filtruję swoją wyobraźnię. Zawsze będę obserwować i zawsze będę próbować naśladować te zwyczajne, a jednak mistyczne i niedoścignione dzieła Stwórcy - Geniusza. Kocham muzykę. Kocham mrok i światło. Kocham kolory. Natchnieniem są także zastane sytuacje, które niekiedy interpretuję po swojemu. Lubię jednak wkraczać w świat nadrealny, świat marzeń, który jest miejscem ucieczki z tego, co siwe i zabrudzone nieznoszącą czasem realnością.

Nasze talenty

Gabriela Kokot — 7B

Nasze talenty

Mam na imię Gabrysia. Skończyłam 13 lat i chodzę do klasy 7b.

Jakieś pięć miesięcy temu zainteresował mnie temat wykorzystania serwera w grze.

Chodzi o serwer nazywany Dream SMP (czyt. Drim SMP).

Chętnie z niego korzystam, gdyż mogę na nim znaleźć prezentacje utalentowanych muzyków czy debiutujących aktorów. Z przyjemnością śledzę dokonania wszystkich, którzy z tego serwera korzystają. Dzięki jego istnieniu, mogę się poczuć, jak w sali koncertowej czy w teatrze. Śledzenie wszystkiego, co się na niej pojawia, sprawia mi radość i motywuje do działania.

Parę miesięcy temu zainspirowana pracami innych użytkowników, postanowiłam tłumaczyć komiksy, które wcześniej nie były dostępne w języku polskim. Wykorzystywałam w tym celu dostępne w internecie aplikacje.

Sprawiło mi to ogromną satysfakcję. Po jakimś czasie okazało się, że moje komiksy cieszą się sporym zainteresowaniem. Warto wspomnieć, że na aplikacji Wattpad odnotowałam 34 tysiące wyświetleń.

Skład redakcyjny:

Aleksandra Górską

Amelia Markiewicz

Adam Sójka

Marta Stasiak

Korekta wydania:

Donata Pankowiak

Opiekunowie:

Hanna Russek

Małgorzata Ściana

